

BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO

TRƯỜNG ĐẠI HỌC KINH TẾ - TÀI

CHÍNH TP. HCM BÀI GIỮA KỲ

Đề tài: "IKI CO-CREATION -

ĐỒNG SÁNG TẠO KHÔNG

GIAN SỐNG GẮN KẾT

LỚP: B04E

MÔN: Kỹ thuật truyền thông đa phương tiện

SINH VIÊN THỰC HIỆN: Nguyễn Xuân Gia Huy

MSSV: 245193651

GIẢNG VIÊN HƯỚNG DẪN: GV Huỳnh Phạm Ngọc Lâm

HỌC KỲ: 2B - Năm học 2025-2026

12.STORYTELLING: “CHÉN TRÀ KẾT NỐI”

Trong nhịp sống hiện đại, mỗi thành viên trong gia đình đều có thế giới riêng của mình. Ông bà thích chăm sóc cây cảnh, cha mẹ bận rộn với công việc, còn con trẻ bị cuốn vào những thiết bị điện tử và bài học ở trường. Dù sống chung dưới một mái nhà, những cuộc trò chuyện dần ít đi và những khoảnh khắc bên nhau trở nên hiếm hoi.

Gia đình trong câu chuyện của chúng tôi cũng từng như vậy.

Một ngày cuối tuần, người ông mang bộ ấm trà gốm yêu thích ra phòng khách, nơi có khung cửa kính lớn nhìn thẳng ra khu vườn Bonsai xanh mát. Ông gọi cả nhà cùng ngồi xuống, chỉ đơn giản để uống trà và kể cho nhau nghe về một tuần đã qua.

Buổi gặp gỡ ấy không có điện thoại, không có tivi, không có áp lực phải nói điều gì đặc biệt. Chỉ có những chiếc gối tựa mềm mại trên bộ sofa bệt, ánh nắng nhẹ nhàng len qua cửa kính và tiếng cười trẻ thơ vang lên trong không gian.

Dần dần, hoạt động nhỏ ấy trở thành một nghi thức quen thuộc vào mỗi chiều thứ Bảy.

Ông bà kể những câu chuyện ngày xưa. Cha mẹ chia sẻ những trải nghiệm trong công việc. Con trẻ kể về những người bạn ở trường và những điều mới mẻ mà các em khám phá được. Mỗi người đều có cơ hội lắng nghe và được lắng nghe.

Không gian phòng khách không còn chỉ là nơi tiếp khách hay nghỉ ngơi. Nó trở thành nơi lưu giữ ký ức, nơi những câu chuyện được trao truyền giữa các thế hệ.

Theo thời gian, chén trà chiều cuối tuần không chỉ là một hoạt động sinh hoạt mà đã trở thành biểu tượng của sự gắn kết gia đình. Đó là khoảnh khắc mọi người tạm gác lại bộn bề để trở về với nhau.

Bởi đôi khi, hạnh phúc không đến từ những điều lớn lao. Nó bắt đầu từ một chén trà, một cuộc trò chuyện và cảm giác được thuộc về một gia đình.

3.BÀI THUYẾT TRÌNH (khoảng 800 chữ)

Trong xã hội hiện đại ngày nay, mặc dù các thành viên sống chung trong một ngôi nhà nhưng thời gian dành cho nhau ngày càng ít. Người lớn bận rộn với công việc, người già có những thói quen riêng, còn trẻ em lại dành nhiều thời gian cho các thiết bị công nghệ. Chính điều đó tạo nên khoảng cách vô hình giữa các thế hệ.

Sau khi nghiên cứu mục tiêu của cuộc thi và mô hình sống đa thế hệ của IKI Village, nhóm chúng em nhận thấy rằng điều gia đình cần không chỉ là một không gian đẹp mà còn là một nghi thức đủ đơn giản để có thể duy trì lâu dài.

Từ đó, chúng em đề xuất nghi thức **“Chén Trà Kết Nối”**, được tổ chức vào chiều cuối tuần tại phòng khách kết nối với sân vườn Bonsai.

Không gian được thiết kế theo tinh thần Zen với hệ sofa bệt chữ L màu beige, bàn trà gỗ bo tròn, bộ tách trà gốm thô và các điểm nhấn xanh rêu từ gối tựa. Hệ cửa kính lớn giúp ánh sáng tự nhiên tràn ngập không gian vào ban ngày, đồng thời tạo sự kết nối trực tiếp với khu vườn bên ngoài. Vào buổi tối, ánh sáng vàng ấm từ đèn rọi và đèn tường giúp không gian trở nên thư giãn và gần gũi hơn.

Điểm đặc biệt của dự án không nằm ở đồ nội thất mà nằm ở cách không gian được sử dụng.

Mỗi chiều thứ Bảy, các thành viên trong gia đình sẽ cùng ngồi quanh bàn trà. Ông bà có thể kể lại những câu chuyện trong quá khứ, cha mẹ chia sẻ những trải nghiệm trong công việc, còn con trẻ kể về những điều thú vị trong học tập và cuộc sống hằng ngày.

Trong khoảng thời gian đó, mọi thiết bị điện tử được tạm gác sang một bên để mọi người tập trung lắng nghe và trò chuyện cùng nhau. Nghi thức này đáp ứng đầy đủ các mục tiêu mà cuộc thi đề ra.

Thứ nhất, dự án góp phần kiến tạo nếp nhà có bản sắc. Thay vì những hoạt động mang tính ngẫu hứng, gia đình có một nghi thức được lặp lại đều đặn mỗi tuần. Qua thời gian, hoạt động này trở thành một phần trong văn hóa riêng của gia đình.

Thứ hai, dự án gắn kết không gian với đời sống. Không gian phòng khách không chỉ phục vụ chức năng sử dụng thông thường mà trở thành nơi diễn ra các hoạt động kết nối cảm xúc giữa các thế hệ.

Thứ ba, dự án dung hòa giữa kết nối và riêng tư. Mỗi thành viên được tự do chia sẻ những câu chuyện của mình mà không bị áp đặt. Ai cũng có quyền lên tiếng và được lắng nghe.

Cuối cùng, dự án nuôi dưỡng hạnh phúc đa thế hệ. Thông qua những cuộc trò chuyện nhỏ, các thành viên hiểu nhau hơn, đồng cảm với nhau hơn và xây dựng sự gắn bó bền vững theo thời gian.

Thông điệp mà em muốn gửi gắm là:

“Không gian không chỉ là nơi để ở, mà là nơi để trở về. Và sự gắn kết không được tạo nên từ những điều lớn lao, mà từ những khoảnh khắc giản dị được lặp lại mỗi ngày.”